

מגזין - גלובס	69837780*	29/08/2019
11.17x11.38	טח 7 1/5	69837780-8

חופשי ולגמרי לבד
 מה אפשר ללמוד מחזרתו לכלא של יונתן היילו, שהרג את הגבר שאנס אותו,
 על מצבן של התוכניות לשיקום אסירים בישראל | ליאת רוזן

"המקרה

של יונתן היילו

צריך להדליק

אורות אדומים.

אין תוכנית

אסטרטגית

לשיקום אסירים"

ההחלטה להחזיר לכלא את יונתן היילו חושפת את הטיפול הנושל של המדינה בשיקום אסירים: אחריות שנופלת בין שני משרדים ממשלתיים, מחסור באנשי מקצוע, ותקציב זעום, של פחות מ־40 מיליון שקל, שלא מאפשר לעיתים אפילו סיוע מינימלי. התוצאה: כ־80% מהאסירים לשעבר חוזרים לזירת הפשע בתוך שלוש שנים ← ליאת רון

היה נרמה ששחרורו של יונתן היילו מהכלא, יהיה תיקון מוסרי לטרגדיה קודעת הלב של הצעיר יוצא אתיופיה, שרצח את האנס שלו ונשפט ל־20 שנות מאסר. התקווה לסוף טוב אחרי שנים ארוכות של סבל, הסתיימה בשבוע שעבר בהחלטה של ועדת השחרורים לשלול את רישיון האסיר שלו אחרי שנה ולהחזירו לכלא, לאחר שהפר את תנאי שחרורו שלוש פעמים – צעד יוצא דופן בחומרתו. סיפורו של היילו, שספג התעללויות קשות, נסחט ונאנס פעמיים עליירי ירון איילין, עד שרצח אותו בשנת 2011, וזה לסיקור תקשורתי רב, שכן נרדף שגבר שעבר תקיפה מינית נחשף בשמו ובתמונתו. לאחר מאבק ציבורי המתיק בית המשפט העליון את עונשו ל־12 שנות מאסר, נשיא המדינה חנן אותו ואחרי שמונה שנים שוחרר שחרור מוקדם תחת פיקוח.

בעקבות החלטת ועדת השחרורים על השבת היילו לכלא, יצא עורך דינו, אלון אייזנברג, במתקפה קשה על הוועדה ועל הרשות לשיקום האסיר (רש"א). לטענתו, היילו לא זכה לאחר צאתו מהכלא לליווי ולתמיכה פסיכולוגית ופסיכיאטרית שהכרחית לקורבנות פוסט־טראומה כמוהו, ובכך למעשה נזרק לכלבים.

"אם רש"א לא תלמד מהמקרה הזה", מזהיר עו"ד אייזנברג, "יימשך הטיפול הלקוי באסירים כמוהו, ויש רבים כאלה. הנתונים מרברים בעד עצמם: רוב האסירים המשוחררים חוזרים למאסר. יש כשל עצום בשיקום האסירים במדינת ישראל. במקום שהבסיס יופנה למאמץ להפיכתם למועילים לחברה, הוא מופנה לתחזוק אסירים בסבב שני ושלישי

בכלא. אם עם תיק כזה, שמדינה שלמה חיבקה, לא מסוגלים ברש"א להתמודד, מה יגידו האסירים הקטנים?".

אז איך באמת נראה שיקום האסירים בישראל? – כמה מושקע בו; האם הוא מתופעל בצורה מיטבית הנותנת סיכוי אמיתי לאסירים לשעבר לחזור למוטב; והאם ישנו רצף טיפולי באסיר כשהוא נמצא בתוך הכלא בפיקוח שב"ס, ולאחר שחרורו המוקדם מהכלא, כשהוא עובר לסמכותה של רש"א אסיר משוחרר שריצה את כל עונשו אינו זכאי מלכתחילה לתוכנית שיקום לאחר שהוא משתחרר. לעומת זאת, שיקומו של אסיר ששוחרר מוקדם – כמו היילו – נמשך גם אחרי שיצא מבין כותלי הכלא.

המספרים מלמדים שמצב שיקום האסירים בישראל אינו מזהיר, בלשון המעטה. אומנם ישנן הצלחות שיקומיות מחממות לב, אבל הנתונים היבשים מצביעים על כך שבין 42% ל־65% מהאסירים המשוחררים חוזרים לכלא תוך שלוש שנים מהשחרור, וכ־80% חוזרים לפשע בשלוש השנים אחרי השחרור. אולם לפי נתוני רש"א, מבין אלה שעברו שיקום בכלא ומחוצה לו, שיעור האסירים לשעבר המועדים לחזור לפשע עומד על פחות מ־20%.

בעולם איריאלי, אסיר שמשוחרר בשחרור מוקדם מקבל ליווי צמוד של פסיכולוג ועובד סוציאלי, ושל מתאם תעסוקה המתווך בינו לבין מקום העבודה שמוכן עבורו מבעוד מועד. הצוות נמצא ברקע כשהוא נשבר או מועד, ותומך בו בכל כדי שלא יחזור לכלא. את המודל הזה אפשר למצוא במדינות סקנדינביה, שם חליפת השיקום של האסירים המשוחררים אולטימטיבית. בישראל החליפה הזאת קטנה מדי או גדולה מדי ובלויה, לעיתים מחוסר תקציב ולא בגלל חוסר רצון של אנשי רש"א. אלה מחויבים לתפקידם, אך בגלל מחסור חמור בתקציבים, בהוסטלים ובאנשי מקצוע, ובשל אי קיומו של רצף שיקומי בתוך ומחוצה לכלא, כאשר מנגד ועדת השחרורים מקשיחה את תנאי השחרור המוקדם – בסופו של דבר יותר מ־85% מהאסירים מרצים את כל תקופת מאסרם ובתוך כמה שנים חוזרים שוב לכלא.

"למדינה אין מחויבות ללוות את האסירים המשוחררים"

רש"א, האחראית על שיקום האסירים, היא גוף ממשלתי שיקומי־טיפולי – היא כפופה למשרד הרווחה והשירותים החברתיים, פועלת על־פי חוק הרשות לשיקום האסיר, ותפקידה לשקם ולשלב את האסיר בחברה. חוק שחרור על תנאי מתנה

את שחרורו של אסיר בהשתתפות בתוכנית טיפול ופיקוח במהלך תקופת התנאי, עד שנתיים מיום השחרור, שהוכנה לפי צרכיו. על הנייר זה נשמע מצוין, אך כאמור בשטח הפעילות שלה מוגבלת.

"רש"א אמורה לתפור לאסיר המשחרר חליפה תעסוקתית, נפשית, מציאת דיוור, ועמידה מול רשויות המדינה", אומרת פרופ' אפרת שוהם, ראש החוג לקרימינולוגיה במכללה האקדמית אשקלון, ראש מכון חקר לשילוב אסירים משוחררים בקהילה ויו"ר ועדת המחקר של רש"א. "לפי המחקרים האחרונים שלנו, הסיכוי של אסיר שריצה את כל תקופת המאסר לחזור לכלא גבוה מזה של אסיר שהשתחרר מוקדם. אולם אם לפני שני עשורים 80% מהאסירים השתחררו בשחרור מוקדם וקיבלו שיקום אחרי שחרורם, בחמש השנים האחרונות זה ירד לכ-12% אסירים שמשחררים מוקדם".

למה כל כך מעט אסירים משתחררים מוקדם? "כי ועדות השחרורים הפכו ליותר משפטיות והן לא בוחנות רק את ההתנהגות בכלא. כניסת החזק להגנה מפני עברייני מין, למשל, והשיקול של אמן הציבור, מעלים את המשקל של מה טוב לנפגע ופחות מה מיטיב עם הפוגע. מדברים בוועדות על הערכת סיכונים, כשאין שם מעריכי סיכונים מקצועיים, כך שהם יכולים לדבר בשיח קליני בלי ביסוס. בגלל שבתום ריצוי תקופת המאסר המלאה המדינה מסיימת בעצם את תפקידה, אין לה מתחייבות ללוות את האסירים. מצד שני, יש עלייה בבקשת סיוע של אסירים למציאת עבודה וליווי, אבל אין שוט או חובת שיקום ופיקוח כמו במקרים של אסירים ברישיון (כלומר, אסירים ששחררו מוקדם - ל' ר").

"מאז הגשת המלצות ועדת דורנר, שבה לקהתי חלק, ואשר בחנה את מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ושמה דגש על שיקום, המצב משתפר קצת ויש עלייה במספר המשוחררים. אבל יש מצב אבסורדי שבו הפרקליטות רוחה את תוכניות השיקום של רש"א בוועדות, בטענה שהן דומות אחת לשנייה. עוד עולה שהאסירים בפיקוח רש"א משתלבים בשוק העבודה, מרוויחים יותר, נמצאים בסטטוס גבוה יותר וחשים תחושת כבוד. מעסיקים רוצים להעסיק אסירים משוחררים, אבל המדינה מקשה".

למה המדינה מקשה? הרי היא אמורה לעודד מעסיקים להעסיק אסירים משוחררים בגלל שעבודה היא קריטית בתהליך השיקום.

"האסיר המשוחרר צריך להגיש עם רש"א תוכנית עבודה. אסור לו לעבוד בעסק הקודם שלו ואסור לו לעבוד עם בני משפחה. אם פעם היה מדובר רק על קרבה ראשונה, היום אסור לעבוד גם עם משפחה מורחבת ומעסיק צריך להיות אדם

שלא היה לו מעולם רישום פלילי. חוסמים את האפשרות של אנשים להשתלב. מקומות העבודה שעומדים בקריטריונים רלים, ההשתכרות נמוכה, הנשירה גדולה, וכשכבר מוצאים מקום מתאים, ועדת השחרורים מתנגדת".

אסיר משוחרר וכאי להבטחת הכנסה בתודשיים הראשונים לשחרורו בתנאי זכאות של הביטוח הלאומי, ומי שנמצא בטיפול וכאי לסיוע של משרד השיכון לשכר דירה במשך שנה, בסכום נמוך שלא מכסה את העלות. רבים מהאסירים משתחררים עם הרבה חובות, כך שהם מתחילים את חייהם בתוך במינוס עצום. רשויות החוק אינן באות לקראתם בויתור על החוב או לפחות על חלקו, מה שמסבך את המצב המסובך גם ככה.

פרופ' שוהם: "לזה אפשר להוסיף שבמסגרת המחקר שלנו גילינו שיש יועץ תעסוקתי אחר של רש"א על 300 מפוקחים. היועץ נפגש עם האסיר פעם אחת ואחר כך עוקב אחריו באמצעות תלוש המשכורת ובודק אם וכמה נעדר מהעבודה. רק במקרים יוצאי דופן היועצים מגיעים פיזית למקומות העבודה. צריך שיועץ התעסוקה יגיע לפחות פעם בחדש למקום העבודה של האסיר, צריך להיות יחס של יועץ ל-50 אסירים מקסימום, ואצל בני נוער פחות מזה. האסירים המשוחררים מוכנים לקבל כל עבודה רק כדי להשתחרר, אבל אחר כך הם נתקלים בקשיים, תחושת עלבון מעיסוק נחות ושכר נמוך. המדינה יכולה הייתה לתת מענה יותר אינטנסיבי בנושא התעסוקה".

ואילו ברש"א אומרים שבשנת 2018 ליוו עשרה יועצי תעסוקה 1.783 אסירים משוחררים, לא כולל נוער ונשים, שלהם יועצי תעסוקה ייעודיים.

"יש אסירים שמשחררים ללא תוכנית שיקום"

פרופ' באדי חסייסי, ראש המכון לקרימינולוגיה מהפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית, מדגיש את מורכבות שיקום האסירים. "החבר'ה האלה מגיעים ממקומות מאתגרים", הוא אומר. "ההנחה שמחכה בחוץ טיפול אחיד לכל האסירים המשוחררים היא פיקציה. איך משקמים ערבי או יוצא אתיופיה, שבקהילה שלו יש בעיות תעסוקה ונגישות? איך תביא נרקומן מהמשולש לקבוצת טיפול וגמילה שיש רק בתל אביב, שעה וחצי נסיעה לכל צד? זו משימה שמתחילה באי שיתוף חברתי, ושם הסיכוי לשיקום נמוך מלכתחילה".

כדי לשקם אסירים שבאים מרקע קשה צריך להקצות יותר כסף. זה עניין של חלוקת משאבים נכונה.

"איך אפשר לעשות את זה, כשהכוח של רשות

אז בעצם אתה אומר שהמקרה של היילו יוצא דוֹפֵן?

"יש אסירים שמשחררים ללא תוכנית שיקום, בעיקר כאלה שמשחררים בתום תקופת המאסר. לרעתי, כל האסירים, בלי יוצא מהכלל, צריכים שיקום. אסיר בשליש נמצא במעקב ויש דיפרנציאציה בין אסיר לאסיר, כל אחד מקבל מה שמתאים לו לפי הסיכונים שלו. לצערי, יש כאלה שנופלים בין הכיסאות, בחלק מהמקרים בגלל בעיות של תקצוב".

הפיילוט שמתעכב: מימון השיקום בעזרת אג"ח

עלות כליאה של אסיר לשנה עומדת על 121,480 שקל לשנה. לעומת זאת, עלות טיפול באסיר משחרר ברש"א עומדת על 28 אלף שקל בשנה - כרבע מהסכום. ב־2017 טופלו ברש"א 2,673 אסירים משוחררים - אבל תקציב הרשות עומד על פחות מ־40 מיליון שקל לשנה בלבד, סוג של בריחה עצובה.

"לפני עשר שנים תקציב הרשות עמד על 14 מיליון שקל", מוסיפה פרופ' שוהם, "היום הוא עומד על 39 מיליון שקל לשנה, והמלחמה היא להעלות אותו ל־75 מיליון שקל. מכיוון שההוסטלים למכורים לקחו נתח משמעותי ממנו, הוחלט לסגור את רובם ולהעביר אותם למיקור חוץ. מהניסיון שלי, הרבה פעמים יש הסבר של מחסור במשאבים בשיקום אסירים, שלפחות בחלקו נכון".

ייתכן שפתרון למצוקה התקציבית ולכשל בשיקום האסירים טמון בפיילוט חדשני שאמור להוריד את רמת הרצדיביזם - חזרת אסירים משוחררים לכלא - מהרמה הגבוהה שבה היא נמצאת היום. כבר שלוש שנים שמשרד האוצר והמשרד לביטחון פנים מנסים לקדם 'גיור' של תוכנית הפועלת בבריטניה ומציעה למשקיעים לקנות אגרות חוב ממשלתיות, לשם גיוס הון שיושקע בשיקום אסירים. החברה שמוכרת את האג"ח מפעילה תוכנית שיקום הממומנת על־ידי ההון המגויס, הישגיה ניתנים למדידה והיא מלווה בקבוצת ביקורת של אסירים משוחררים שאינם שמתתפים בה, כדי לכמת את הצלחתה.

אם התוכנית עומדת ביעדים ומפחיתה את החזרה לכלא, החברה תחזיר את ההשקעה לרוכשי האג"ח, ואת הרווח למשקיעים - העומד על שיעור נמוך של כ־3% - תממן המדינה. המשקיעים מסייעים לגיוס הון למטרות חברתיות, ולא בהכרח עבור רווח גבוה. בישראל הוקמה לצורך העניין חברה לתועלת הציבור שאמורה להשתתף בפיילוט

השיקום מוגבל? או אם לא רותמים עוד גופים שהפכים למנופי העצמה לאסיר המשחרר, כאלה שיתנו לו רצף טיפולי לזה שקיבל ככלא? לרצף הטיפולי, שלצערי לוקה בחסר במדינת ישראל, יש חשיבות דרמטית. חייבים להיות הוגנים, יש מאמץ אמיתי וכן, אבל הוא לא מספיק".

כשפרופ' חסייסי מדבר על בעיית הרצף הטיפולי, הוא מכוון לאנומליה שנעוצה במצב שבו שיקום האסירים מתחלק בין שני משרדים: בין כתלי הכלא, שב"ס, הכפוף למשרד ביטחון הפנים, הוא שמספק את תוכניות השיקום. לאחר השחרור, אמונה על האסירים לשעבר רש"א, הכפופה למשרד הרווחה. בשטח אין כמעט תיאום בין שב"ס לרש"א, אבל ברקע קיים מאבק של המשרד לביטחון פנים להכפיף אליו את רש"א, מה שעל פניו עשוי לסייע בבניית תוכנית טיפולית ארוכת טווח, ולמנוע קטיעה שלה ותחילתה מחדש רווקא בתקופה הקריטית שבה האסיר משתחרר בשחרור מוקדם. "המקרה של היילו צריך להדליק אצלנו אורות אדומים מהבהבים", אומר פרופ' חסייסי, "יש ויכוח מי אמור להיות אחראי על השיקום ואיך יכול להיות שב"ס שייך למשרד לביטחון פנים ורש"א למשרד הרווחה. לא משנה מי האחראי על השיקום, משנה שאין תוכנית אסטרטגית.

"יחסית לארה"ב מצבנו טוב, כי שם עך לפני כמה שנים בכלל לא האמינו בשיקום, והכליאה הייתה בשיעורים מטורפים. מאסר עולם באמריקה הוא עך המוות, ורק בשנים האחרונות התחילו להבין שם את חשיבות השיקום בגלל הקריסה הכלכלית שבאה בעקבות המחסור בו, בעיקר בקליפורניה. באירופה השיקום יותר מפותח ובמדינות סקנדינביה סוגרים בתי כלא. ככל שאתה הולך לכיוון כלכלה ניאר ליברלית, ולא מריניות רווחה, האסירים נפגעים".

יש הבדל בשיקום אסירים 'מיוזמים', כמו משה קצב, אהוד אזולמרט או אריה דרעי, לבין אסירים מהשורה? הם מקבלים יותר?

"לא עסקתי במקרים הספציפיים האלה, אבל בדרך כלל הם אסירים לכל דבר ועניין, למעט העניין הביטחוני והאם הם טעוני הגנה. הם משתתפים בכל התוכניות כמו כולם. קצב, למשל, הלך למדרשה, שום דבר מיוחד.

"להטיל רפש על כל תוכנית השיקום בגלל מקרה פרטני אחד, זאת טעות", מוסיף חסייסי. "קולגה שלי מגרמניה כתב מחקר גדול על שיקום אסירים והגיע למסקנה שהתוכנית עוברת ומוצלחת. יום לפני שהיה אמור להגיש אותה לשרת המשפטים, מישו אנס ילדה קטנה ורצח אותה. אירועים קיצוניים מזעזעים אותנו, אבל צריך לברוק את הכלל".

מספר עו"ד איוזנברג, "הוא היה שם הודשחורשיים ולא הסתרר. הוא חסף שוק מהעיר, לא ידע איך להגיע מהדירה שנתנו לו לבית הב"ד, פחד שאנשים מסתכלים עליו, ששופטים אותו. ברש"א ראו שהוא לא מסתרר ולא עשו כלום. איכשהו הוא הגיע לדירת שיקום לנגמלים בדרום תל אביב, ובגלל שלא היה שם מקום נתנו לו לישון בסלון. לא הייתה לו סיפת פרטיות, והוא הרגיש שוב בכלא והטראומות צפו. "הוא לא הגיע למצב של לעבוד, כי הוא עבר ממקום למקום. כל מה שניסח, לא התאיב. הוא הסתובב כמו חיה פצועה, בלי לקבל עזרה נפשית. ואו, בעקבות כתבה, קיבלנו פנייה מקיבוץ כברי שהסכים לקבל אותו, לא בעקבות פנייה של רש"א. איזו תמיכה הוא קיבל מרש"א?"

"הצמידו לו סטודנטית שתעזור לו כמה שעות בשבוע ושיחה עם עובדת סוציאלית פעם בשבוע. הוא עבר יומיים בשבוע, כי זה מה שהיה להם להציע לו. הקיבוצניקים בכברי מרהימים. הם נתנו לו דירה, עבודה, עשו את המקסימום, אבל הוא לא קיבל טיפול פסיכולוגי, פסיכיאטרי, מישהו שילווח אותו כשהוא רחוק מהמשפחה, מהחברים, בבדידות איומה. הבדידות הביאה לדיכאון והדיכאון לאלכוהול. רש"א הרימה ידיים מהר. זה לא היה צריך להגיע למצב שהוא יהווה לכלא. לא צריך להעניש אותו על הכשלים של המדינה בשיקום אסירים משחררים."

"אי אפשר לכפות טיפול על אסיר - השיקום הוא וולונטרי"

הטענות כלפי ועדת השחרורים והפרקליטות מצד אחד, והבעיות התקציביות מצד שני, לא פוטרות את רש"א באחריות לכשלים בתהליך השיקום שהיא אמונה עליו. נחזור ליונתן היילו ולחליפת השיקים שנתפרה לו ברשות. "יונתן נשלח לבית הב"ד בתל אביב מיד אחרי השחרור,"

הימתח החדשני, אבל הכול תקוע מפני שוועד עובדי רש"א חושש שהפילוט יפגע בעובדי הרשות ושיקום האסירים יעבור תהליך הפרטה. זאת, אף על פי שמגבל הרשות, אריה ביבי, תומך בתוכנית. באוצר לא ממש מבינים את ההתנגדות הוועד. שם טוענים כי אם הפילוט יצלח, הוא יהפוך לפעילות המרכזית של רש"א ויספק לה עבודה. עצירת הפילוט מונעת העברת כספים נוספים לרשות - בתקציב 2019 הוקצו 50 מיליון שקל לשיקום אסירים ברכים שונות כדי להפחית את החזרה לכלא. בנוסף, בגלל שגירעונה של רש"א גדול היא אינה עומדת ביעדים שהוצבו לה, שוקלים למנות לה חשב מלווה ולהעביר אותה לפיקוח המשרד לביטחון פנים. מרש"א נמסר, כי "גושא הפעלת אנ"ח לאסירים משחררים העלה מספר סוגיות מקצועיות, אתיות הארגונית. התוכנית לא יצאה לפועל לנוכח האמור."

יונתן היילו. "אם לא הנלחו להתמודד עם חודרו של. זה יצא אסירי אחרים"

איור: גיל גיבלי

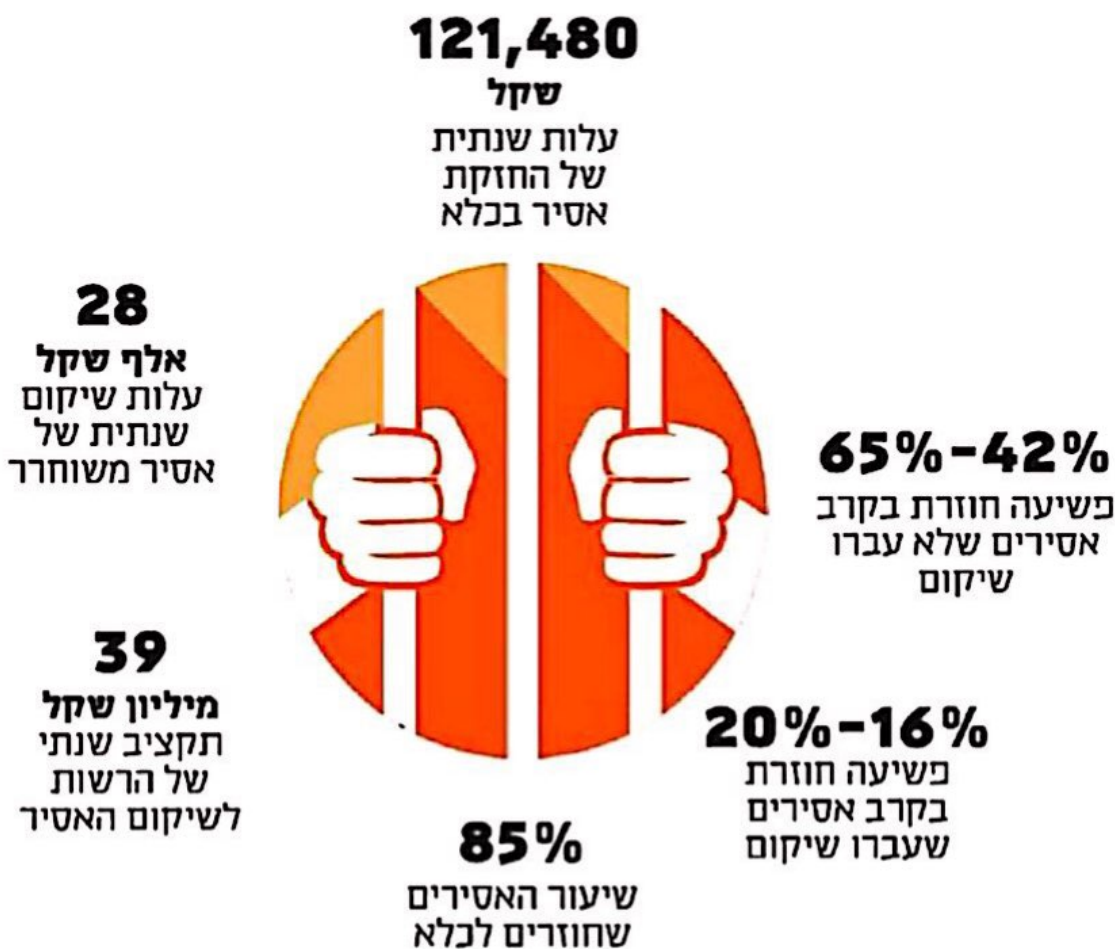
מתוכניות של שיקום קבוצתי, עם עבודה בחוץ, היה מאמץ ליצור קהילה טיפולית קטנה, תוך בידוד מהאוכלוסייה של האסירים, וההצלחה הייתה מרשימה. יש הצלחות בתוכניות השכלה של השלמת 12 שנת לימוד, שנתנות לאסיר רקורד כשהוא מחפש עבודה בחוץ, ומגדילות את הסיכויים שלו בתוכניות הגמילה מסמים. התחום הזה מאוד מורכב.

לתת לאדם את כל הכלים והוא לא ירצה להשתמש בהם. הכול תלוי ברצונו של האסיר. אני לא בטוחה שהיילו הוא כישלון של מערכת השיקום".
 אז המדינה מרימה ידיים ומזוהרת על מקרים כאלו, שקשים לשיקום?
 "אני מאוד מקווה שלא. צריך למצוא דרך שאדם יסכים לשיקום".
 "אי אפשר לכפות טיפול על אסיר", מסביר פרופ' חסייסי. "מבחינה מוסרית העונש הוא המאסר ואי אפשר להפקד את המאסר לכלי ענישה. השיקום הוא וולונטרי או סמי וולונטרי. לעברייני מין, למשל, שצריכים להודות במעשה, מוצע טיפול שיכול להימשך לאורך כל המאסר.
 "צריך לקחת בחשבון שכלא הוא לא מקום של שיקום וטיפול, זו מסגרת קשה, דכאנית.

ברש"א החזים את הסענות. "מיום שחזרו וכה היילו לתמיכה ולליחי הרוקים הכוללים מגוון שירותי טיפול, ייעוץ, תמיכה ותעסוקה", נמסר מהרשות. "חף ניסיונות חוזרים ונשנים להתאים עבודה תכנית שיקום מיטבית, היא התקשה בעמידה בגבולות ובכללים הדרושים מאסיר משוחרר ברישיון. עקב צנעת הפרט רש"א מעדיפה שלא להגיב לטענות עורך הדין לגופן ומדינישה כי מדובר ברברים חסרי שחר. חבל שעו"ד אייזנברג עסוק בהשמצת גורמי השיקים שפעלו ללא לאות למען מרשו".

ואחרי הביל, גם לאסיר המשוחרר יש חלק בהצלחת השיקום. "אם נחזור למקרה של היילו, שאני לא מכירה לעומק", אומרת פרופ' שוהם, "הוא היה בשיקום תורני בכלא, דבר ששיג תוצאות טובות מאוד בשיקים, אחד כך עבר לקיבוץ. אפשר

מאחורי הסורגים המספרים העגומים של השיקום בישראל

מקור: הרשות לשיקום האסיר
 איור: Shutterstock | א.פ. קריאייטיב